

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoCsp/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319200873
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8319200873.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

M. súd v P. v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu G. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. O. G. XXX, XXX XX E. O. G., právne zastúpený advokátom JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému P. N. F., F. so sídlom P. XX, XXX XX V., C.: XX XXX XXX, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 21Csp/33/2019-127 zo dňa 23. marca 2021 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Humenné, č.k. 21Csp/33/2019-159 zo dňa 14. septembra 2021, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením rozhodol tak, že:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 210,38 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 28. 03. 2019 až do zaplatenia a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi súd priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. „

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 43, § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, smernica Rady Európskej únie č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 255, § 262 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Uznesením sp. zn. 13CoCsp/6/2020-104 zo dňa 03.11.2020 Krajský súd v Prešove ako odvolací súd zrušil rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 210,38 Eur s prísl. a v súvisiacom výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že je potrebné, aby sa súd prvej inštancie zaoberal nielen tým, či spotrebiteľská zmluva má všetky obligatórne náležitosti, ale aj nezrovnalosťami, ktoré vyplývajú z uzatvárania zmluvy, a to s poukazom na body 5 a 6 uzatvorenej

zmluvy, teda či sa jedná o platne uzatvorenú zmluvu a v nadväznosti na zistené závery opätovne posúdiť žalobcom uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

4. V zmysle pokynu odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie zameril na uvedené skutočnosti a zistil, že nedošlo k platne uzavretej zmluve, a to práve z dôvodu rozdielných údajov uvedených v bode 5 a 6 tejto zmluvy. V takomto prípade má teda žalovaný ako veriteľ nárok len na bezdôvodné obohatenie, teda na skutočne poskytnutú sumu žalobcovi ako dlžníkovi po odpočítaní vrátených úhrad zo strany žalobcu ako dlžníka. Tak ako bolo už právoplatne rozhodnuté v prvom rozsudku, v tomto prípade sa jedná jednoznačne o spotrebiteľskú zmluvu a aj napriek uvedenému považuje túto zmluvu za neplatnú z dôvodu, že nedošlo k zhode medzi zmluvnými stranami o podstatných podmienkach. Opätovne konštatoval, že táto zmluva obsahovala aj neprijateľné zmluvné podmienky o ktorých bolo rozhodnuté už prvý rozsudkom a taktiež zmluva nespĺňala všetky záležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, a teda aj keby bola platne uzatvorená, považovala by sa za bezúročnú a bez poplatkov a žalovaný by malo ako veriteľ znova nárok len na vydanie bezdôvodného obohatenia. Vo vzťahu k výške bezdôvodného obohatenia ktoré namietal žalovaný uviedol, že zistil, že žalovaný ako veriteľ v skutočnosti reálne poskytol žalobcovi ako dlžníkovi úver vo výške 1.001,83 Eur, napriek formálne schválenej výške 1.170,- Eur, pričom žalobca doteraz zaplatil žalovanému veriteľovi sumu 1.212,21 Eur. Na strane žalovaného veriteľa tak vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 210,38 Eur. Pri zisťovaní výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal z listinného dôkazu, a to listu zo dňa 20.12.2018, ktorý vypracoval samotný žalovaný a ktorý zaslal žalobcovi. Čo sa týka úroku z omeškania, vzhľadom na prijatý právny záver Krajského súdu v Prešove priznal žalobcovi aj zákonné úroky z omeškania z dlžnej sumy, ktoré začínajú plynúť podľa žiadosti žalobcu na druhý deň od doručenia žaloby, ktorá sa pokladá za výzvu súdu.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to v časti uloženej povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 201,38 Eur s prísl.. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Uviedol, že napriek tomu, že v priebehu konania predložil prehľad úhrad žalobcu a napriek tomu, že vysvetlil obsah potvrdenia, súd vychádzal len z potvrdenia zo dňa 20.12.2018. Namietal, že žalobca nepredložil jediný dôkaz o tom, že by uhradil sumu 1.212,21 Eur. Poukázal na to, že z jeho stanoviska zo dňa 20.12.2018 vyplýva, že v prípade troch splátok mu bol poskytnutý odklad, a teda o tieto bol predĺžený splátkový kalendár, pričom odložené splátky sa odkladom stali splátkou s nulovou hodnotou a takto sú aj ním evidované. Žalobca tak reálne uhradil 16 splátok a časť splátky č. 25 vo výške 21,10 Eur. Splátky č. 6 - 8 eviduje ako neomeškané splátky a v liste zo dňa 20.12.2018 sa neuvádza, že všetky tam uvedené splátky sú uhradené v sume 62,69 Eur. Opätovne predložil rozpis prehľadu úhrad, z ktorého vyplýva, že spolu bolo uhradených 1.024,14 Eur. Poukázal na to, že predložil dostatok dôkazov a vecne zrozumiteľné vysvetlenie, ktoré súd ani nevyhodnotil, čo je porušením povinnosti súdu vysporiadať sa s vyjadrením sporovej strany, vyhodnotiť dôkazy a riadne odôvodniť skutkové závery. Namietal, že záver prijatý súdom odporuje základným princípom dokazovania, spôsob jeho výberu dôkazov je nepreskúmateľným, rovnako ako aj to, z akého dôvodu sa prehľadom úhrad nezaoberal. Paradoxne, odôvodnenie rozsudku je identické ako v prípade zrušeného rozsudku. Namietal, že zo žiadnej časti rozsudku nevyplýva, ako sa vysporiadal s vysvetlením samotného obsahu potvrdenia, s prehľadom prijatých úhrad a s argumentáciou o odklade troch splátok, ktoré neboli uhradené. Rovnako napadol závery súdu aj pokiaľ ide o konštatovanie vzniku bezdôvodného obohatenia. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok, žalobu zamietol a priznal mu právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Zároveň si uplatnil aj nárok na náhradu trov za odvolacie konanie a trovy právneho zastúpenia.

7. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného, pričom jednotlivé argumenty majú charakter fabulácií a nezodpovedajú skutkovému a právnomu stavu. Stotožnil sa s argumentáciou súdu obsiahnutou v bodoch 11.- 12. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v zmysle ktorého pri určení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal z listinného dôkazu vypracovaného samotným žalovaným. Uviedol, že žalovaný nepredložil jediný dôkaz, ktorým by preukázal svoje tvrdenia, pričom práve žalovaný vo svojich tvrdeniach uvádza rozdielne sumy, ktoré mal uhradiť. Dôkaz o tom, že na predmetný úver uhradil sumu 1.212,21 Eur predložil spolu so žalobou, pričom tento dôkaz bol vyprodukovaný samotným žalovaným ako odpoveď na jeho žiadosť. Procesný postup žalovaného zároveň považuje za rozporný s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, keďže iba

vedie k nedôvodným prieťahom v konaní a už v poradí druhé odvolanie má znaky zneužitia práva, čomu neprináleží právna ochrana. Súd prvej inštancie vznik bezdôvodného obohatenia odôvodnil v bodoch 9. - 10. odôvodnenia. Na základe uvedeného navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

8. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte namietaným porušením práva na spravodlivý proces, inou vadou konania, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

12. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

13. K námietke porušenia práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký, pričom medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožnil realizáciu práv strany sporu dosiahol určitú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že potom sa celé konanie nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu musí byť však hodnotené v kontexte celého konania, t.j. vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.. Zároveň tiež nie je možné prehliadnúť, že niektoré čiastkové práva, ktoré tvoria právo na spravodlivý proces zákon normuje ako samostatné odvolacie dôvody. V predmetnom prípade mal odvolací súd za to, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

14. Žalovaný ešte namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tu odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Takáto iná vada však v posudzovanom spore odvolacím súdom zistená nebola.

15. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Odvolací súd nezistil naplnenie ani tejto odvolacej námietky.

16. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka naplnená nebola.

17. Z podaného odvolania žalovaného vyplýva, že tento namieta závery súdu prvej inštancie, avšak nie do zistenej neplatnosti uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy medzi ním a žalobcom ako spotrebiteľom, ale namieta zistenia a závery súdu prvej inštancie týkajúce sa zistenej výšky bezdôvodného obohatenia. S námietkami žalovaného uvedenými v podanom odvolaní nesúhlasil žalobca, preto odvolací súd sa v rámci odvolacieho prieskumu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie primárne zameril na preskúmanie súdom prvej inštancie zistenej výšky bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného.

18. Predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Návrh zmluvy musí byť prejavom vôle smerujúcej k uzavretiu zmluvy, musí byť adresovaný a určitý. Včasný vyhlásenie osobou, ktorej bol návrh určený, a z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Ide o jednostranný adresovaný právny úkon adresáta návrhu, ktorým akceptuje návrh (ofertu) v jeho celom rozsahu (obsahu), a tým prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy. Forma tohto včasného vyhlásenia nie je predpísaná, okrem prípadov, keď ju určuje zákon alebo dohoda účastníkov. Platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy je zmluva uzavretá a nadobúda účinnosť. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné podstatné zmeny, ktoré sú obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, sa považujú za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne platí, že takýto prejav vôle je aj odmietnutím návrhu (oferty). Uvedené bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán.

19. Odvolací súd uvádza, že proces uzatvárania zmlúv je možné rozdeliť na fázu návrhu a na fázu jeho akceptácie, ale stále musí ísť o prijatie návrhu bez jeho podstatných zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne ustálil neplatnosť uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy, a to pre rozdielnosť údajov uvedených v bode 5 zmluvy (údaje o požadovanom revolvingovom úvere) a v bode 6 zmluvy (údaje o schválenom revolvingovom úvere). Žalovanému bol tak predstretý nový návrh na uzavretie zmluvy a to bez toho, aby žalovaným došlo k prijatiu tohto nového návrhu. Ak žalovaný mal v úmysle poskytnúť žalobcovi úver na základe podmienok iných ako boli uvedené v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, mal uzavrieť zmluvu, obsahom ktorej by boli jeho nové podmienky. Nemohlo sa to udiť iba formou vyplnenia údajov čl. 6 zmluvy.

21. K písomnému prijatiu nového návrhu zo strany žalovaného nedošlo, a preto ani zmluva o revolvingovom úvere platne vzniknúť nemohla. Správne tak súd prvej inštancie uzavrel, že k platnému uzavretiu zmluvy nedošlo, a teda medzi sporovými stranami vznikol režim bezdôvodného obohatenia, t.j. sporové strany sú si povinné vydať to, čo si vzájomne plnili.

22. Vo vzťahu k výške bezdôvodného obohatenia, možno uviesť, že z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalovaným schválená výška úveru bola 1.170,- Eur, avšak žalovaný poskytol žalobcovi reálne sumu 1.001,83 Eur, keďže okamžite došlo k započítaniu poplatku, pričom uvedené zistenie súdu prvej inštancie nebolo žalovaným namietané. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie ďalej vyplynulo, že žalobca z takto poskytnutého úveru vrátil žalovanému splátky v celkovej výške 1.212,21 Eur, čo mal súd prvej inštancie preukázané na základe listinného dôkazu predloženého žalovaným v podanej žalobe, a to listom zo dňa 20.12.2018 označeným ako „Odpoveď na žiadosť“ vyhotoveným samotným žalovaným. Z uvedeného listu vyplynulo, že žalobca ku dňu vyhotovenia listu uhradil žalovanému 19 splátok v 100% výške, pričom výška mesačnej splátky bola 62,69 Eur a splátku č. 20. mal uhradenú vo výške 21,10 Eur, teda ku dňu vyhotovenia uvedeného listu žalovanému vrátil sumu vo výške 1.212,21 Eur. Žalovaný tak v priebehu odvolacieho konania ako aj v priebehu prvoinštančného konania spochybnil uvedenú výšku úhrad, avšak nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval pravdivosť jeho tvrdení. Odvolací súd poukazuje na to, že žalovaným uvedený tabuľkový prehľad úhrad žalobcu v konaní ako dôkaz nemôže obstať, pretože objektívne nepreukazuje skutočné výšky a počty úhrad, ale ide len o žalovaným reprodukováný prehľad úhrad, ktorý nie je možné verifikovať. Z uvedeného dôvodu tak možno konštatovať, že žalovaný neunesol bremeno tvrdenia a nepreukázal, že žalovaný uhradil na poskytnutý úver menej, ako tvrdil a preukázal samotný žalobca. Na základe uvedeného tak možno konštatovať, že súd prvej inštancie v tomto smere správne zistil skutkový stav a pri určení výšky bezdôvodného obohatenia správne vychádzal z rozdielu medzi výškou žalobcom vrátených splátok a sumou reálne poskytnutého úveru zo strany žalovaného ($1.212,21 - 1.001,83 = 210,38$), kde rozdiel predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré je povinný vrátiť žalobcovi, keďže tento vrátil na úver viac ako mu bolo poskytnuté a vzhľadom na konštatovanú neplatnosť uzatvorenia zmluvy, sporové strany si sú povinné vydať to, čo si navzájom plnili. Záverom odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zaviazal žalobcu aj na zaplatenie zákonného úroku z omeškania, pričom správne určil aj dátum, od ktorého žalobca požadoval priznať tento zákonný úrok z omeškania.

23. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správnemu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

24. Na základe vyššie uvedeného preto odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p., tak že úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 C.s.p.). Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 C.s.p..

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).